

РЕШЕНИЕ

№ 26159

гр. София, 29.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 05.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров
Людмила Коева

при участието на секретаря Иванка Александрова и при участието на
прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **3964** по описа за **2026** година
докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс
/АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на В. В. П., ЕГН [ЕГН], подадена чрез адв. С. П., срещу
Решение № 3884/27.10.2025г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 93 състав,
постановено по АНД № 10474/2025г., с което е потвърден електронен фиш серия К № 10713874
на СДВР, с който ЕФ на В. В. П. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300
лева за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. с ал. 1 от Закона за движение по пътищата.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно като постановено при
допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и в нарушение на материалния
закон. Излагат се доводи, че ЕФ не съдържа ясно и пълно описание на нарушението и в частност
на мястото на извършването му, тъй като посоченият километраж 39+000 е към път I-82 /С.
шосе/, а не към II-18-Околовръстен път, поради което не се установява по делото къде точно е
заснет автомобилът – на Околовръстен път или на С. шосе; не се установява, че автомобилът не е
напуснал зоната на ограничение на пътен знак В26. Твърди се, че в нарушение на
съдопроизводствените правила СРС е приел, че съставеният протокол по чл.10 от Наредба
№8121з-532/12.05.2015г. и снимката дават надеждна привръзка към пътния знак В26; като и
немотивирано е отказал събирането на допълнителните доказателства, при които нарушения
направените от него фактически изводи за извършено нарушение се явяват необосновани. Иска се

отмяна на решението и на потвърдения с него ЕФ.

В съд.з. касационният жалбоподател В. В. П., р.пр., не се явява и не се представлява в съд.з. В представено по делото писмено становище от процесуалния му представител адв.П. се поддържа касационната жалба. Претендират се направените по делото разноски за двете инстанции.

Ответникът по касационната жалба - Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, не се представлява. В представено писмено становище от гл.юриск.П. се иска решението на СРС да бъде оставено в сила. Претендира се юрисконсултско възнаграждение. Прави се възражение за прекомерност на платеното от касатора адвокатско възнаграждение.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд - София-град, XI касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт. По съществото ѝ, съдът взе предвид следното:

С обжалваното решение СРС е потвърдил електронен фиш за налагане на глоба Серия К № 10713874 от 2025г., издаден от СДВР, с който на основание чл.189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 2, т. 4 от ЗДвП, за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП, на В. В. П. е наложено наказание „глоба” в размер на 300 лева.

Въззивният съд, въз основа на представените доказателства, е приел за установено от фактическа страна, че на 23.04.2025 г. в 18.26 часа в обл.С., общ.Столична, на път Втори клас №II-18, на км.39, Софийски околновръстен път с посока от ул.С. шосе към ул.Патриарх Г., с техническо средство АТСС С. М2, след приспадане толеранс от 3%, е засечена скоростта на движение на МПС „М. МЛ 350 4 М.“, с регистрационен номер С., 113 км/ч, при разрешена 80 км/ч, въведена с пътен знак В26 за извън населено място, или превъзхождение от 33 км/ч. Като собственик, на когото е регистрирано МПС е установен В. В. П.. Въз основа на тези данни и доколкото В. П. не е подал декларация по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП, е издаден електронен фиш от СДВР за налагане на глоба в размер на 300 лева на собственика на автомобила за нарушение по чл. 21, ал. 2, вр. с ал. 1 от ЗДвП.

При така приетата за установена по делото фактическа обстановка, Софийски районен съд е направил извод за съставомерност на административното нарушение както от обективна, така и от субективна страна и не е констатирал наличието на основания за отмяна на обжалвания електронен фиш.

Противно на релевираните в касационната жалба твърдения, обосновано и в съответствие с представените доказателства, СРС е приел за установено извършеното нарушение и липсата на допуснати в хода на АНП съществени процесуални нарушения. Видно от приложените във въззивното производство доказателства, в административнонаказателната преписка се съдържа Протокол за използване на АТТС от дата 23.04.2025 г., надлежно оформен, както и снимков материал на: мобилното устройство, заснетия лек автомобил и пътния знак и пътния участък където е извършено нарушението; приета е от въззивния съд и справка от Столична община за организацията на движение и действащите пътни знаци към датата и мястото на нарушението, в която е отразен процесния знак.

Мястото на констатиране на нарушението, отразеното в ЕФНГ и приложената към него снимка, е аналогично на описаното в представения Протокол за използване на АТСС. Не съответства на събраните по делото доказателства – схема за организация на движението,

твърдението на касатора, че посоченият километър 39+000 е към път I-82 –С. шосе, а не към път II-18-Околовръстен път. Км 39+000 от Околовръстен път се намира в непосредствена близост до моста над река Искър и пътния възел с [улица](връзката за[жк]и П.), т.е. [улица]пресича Околовръстното шосе точно около 39-ия му километър; като може да бъде отбелязано, че 39-ият километър на път II-82 се намира на входа на [населено място]. От снимките към протокола за използване на АТСС и схемата за организация на движението се установява и че нарушението е извършено в зоната на действие на пътен знак В26. Предвид горното, настоящия касационен състав приема за обосновани изводите на въззивния, че безспорно се установява както мястото, на което е било разположено АТСС, така и мястото, на което е измерена и заснета скоростта на процесния автомобил; като същото е посочено ясно и конкретно в ЕФ. Т.е. безспорно се установява, че нарушението е заснето извъннаселено място, в което допустимата максимална скорост на движение е 80 км/ч., въведено с пътен знак В26.

Доколкото горните обстоятелства се установяват от събраните от въззивния съд доказателства, поисканите в тази връзка от касатора допълнителни доказателства не са били необходими и като не ги е събрал СРС не е допуснал процесуално нарушение.

По горните съображения, настоящият касационен съд намира, че при постановяване на оспореното въззивно решение не са осъществени релевираните с жалбата касационни основания или други, сред тези, за които касационната инстанция следи служебно-чл.348, ал.1, т.2 НПК, вр.чл.63в ЗАНН, вр.чл.218, ал.2 АПК, поради което постановеното от СРС съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и своевременно предявената претенция, във връзка с представеното писмено становище по делото от юриск.П., в полза на СДВР следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 130 лева, като сумата следва да бъде присъдена при съобразяване чл.11, ал.2, вр. чл.12 от Закон за въвеждане на еврото в Р. България.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №3884/27.10.2025 г., постановено по а.н.д. №10474/2025 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА В. В. П., ЕГН-[ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи разноски по делото в размер на 66,46 евро (шестдесет и шест евро и 46 цента).

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и/или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.